

FEEDBACK

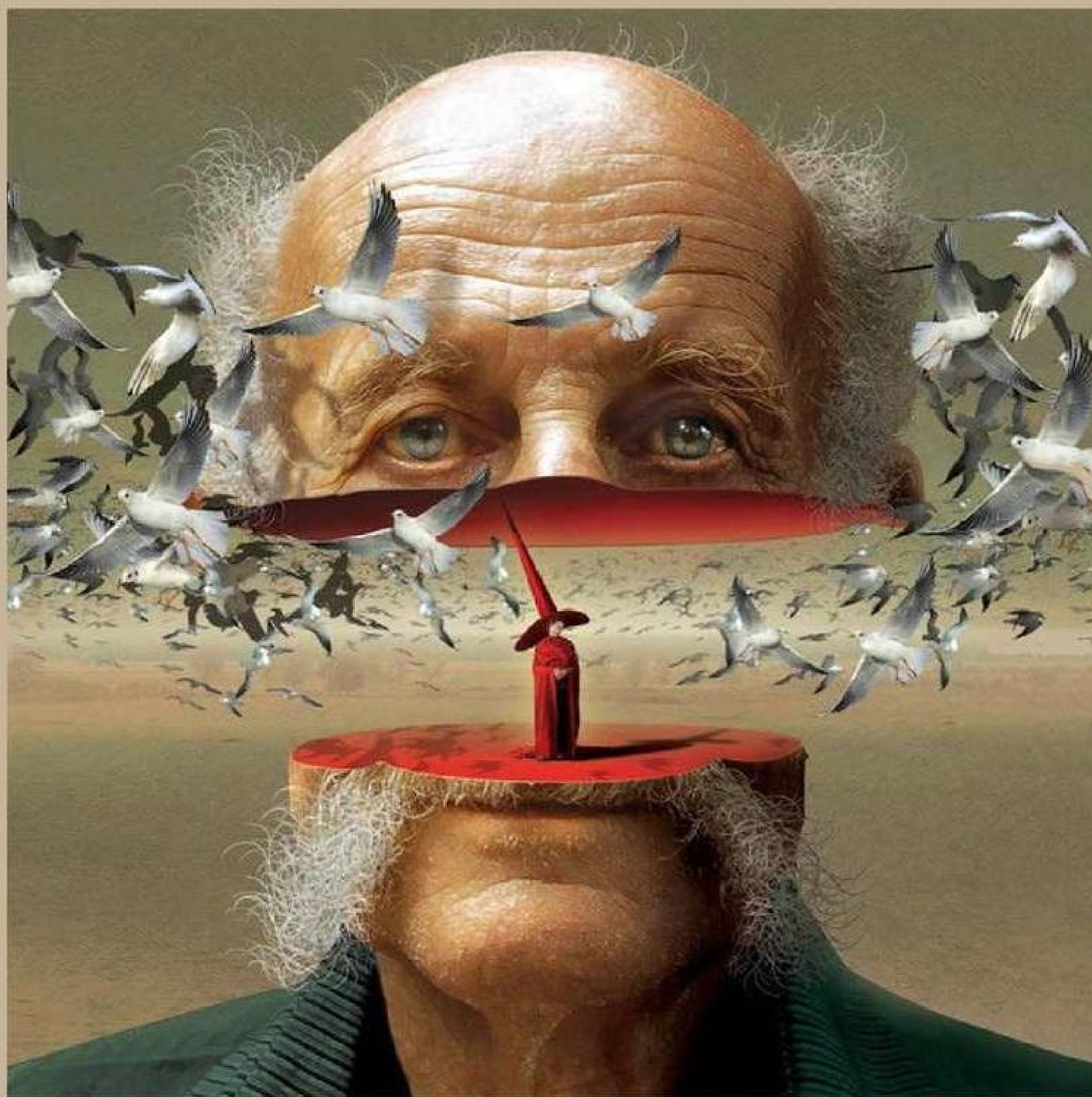

Revistă de experiment literar

Director Daniel CORBU

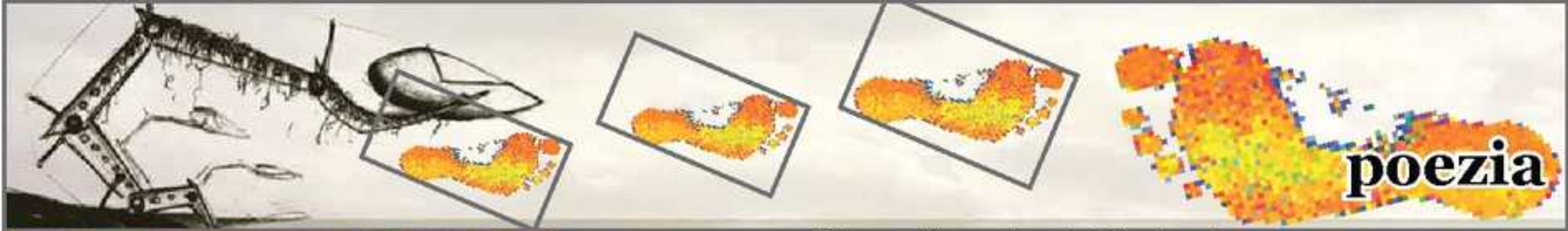
ANUL XII

2015

Nr. 5-6

MAI- IUNIE

Ionuț CARAGEA

Ceva din mine caută ceva

Ceva din mine caută singurătatea, ceva caută oamenii.

Bine că am ce alege.

Ceva din mine caută lumina, ceva caută întunericul.

Bine că pot arde, bine că mă pot stinge.

Ceva din mine caută liniștea, ceva caută larma.

Bine că există cuvântul.

Ceva din mine caută moartea, ceva caută nemurirea.

Bine că există cerul.

Ceva din mine caută ceva din tine.

Bine că există iubirea.

Ceva din mine caută adevărul, ceva caută minciuna.

Bine că există cugetul.

Ceva din mine caută totul, ceva caută nimicul.

Bine că există ceva care caută ceva.

Ceva din mine caută suferința, ceva caută alinarea.

Bine că există lacrima.

Ceva din mine caută fericirea.

Bine că există speranța.

Ceva din mine caută agonia, ceva caută extazul.

Bine că mai pot să respir.

Ceva din mine îl caută pe Dumnezeu, ceva îl caută pe diavol.

Bine că am în cine să cred și de cine să mă lovesc.

Ceva din mine caută uitarea, ceva caută amintirea.

Bine că mai există visele.

Ceva din mine caută o secundă, ceva caută un minut,

Ceva caută o oră, ceva caută o zi, ceva caută o lună,

Ceva caută un an, ceva caută o viață,

Ceva caută mereu ceva.

La ce bun?

la ce bun e omul, dacă nu învie fără judecată aspră și târzie?

la ce-i bună viața, scurtă și nedreaptă, dacă nu găsește către cer o treaptă?

la ce-s bune toate, cele trecătoare, dacă nu se știe pentru ce se moare, pentru ce speranțe, pentru ce iluzii... reveni-vei oare ca să tragi concluzii?

ne jurăm iubire, fără de adio, la ce bun e timpul ce va risipi-o? ne dorim destinul, ca pe-o escaladă... cui i-e dat să urce, cui i-e dat să cadă?

la ce-i bună groapa, dacă ține rece și prin fața crucii nimenea nu trece? la ce-i bun oftatul, ca o rugămintă? unde-i adevărul? cineva ne minte...

Prin femeia pe care o iubesc

prin femeia pe care o iubesc

am redescoperit patria

prin ea mi-am dat seama că sunt tânăr încă și am un viitor

prin femeia pe care o iubesc am redescoperit viața

și viața m-a răsplătit cu încă o viață cea a copilului meu

de ce toate acestea mi s-au întâmplat tocmai mie?

e simplu, pentru că nu am renunțat să cred și să sper

chiar și atunci când însetata veșnicie

mă îndemna să beau paharul cu amărăciune până la fund

chiar și atunci când înfometatul necunoscut

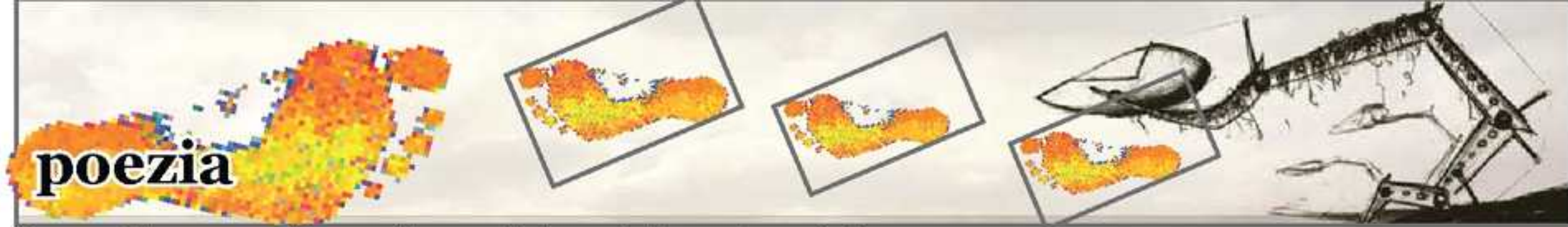
se hrănea cu visele mele care nici măcar

nu dăduseră-n pârgul obrazului catifelat al dimineții perfecte

prin femeia pe care o iubesc

am redescoperit frumusețea tuturor lucrurilor

pe care încercam să le pun

în ordinea nefirească a răzbunării prin
indiferență sau ură
prin femeia pe care o iubesc mi-am recâștigat
prieteni
pe care-i pierdusem vorbind `ncontinuu
despre crimele oamenilor
despre conspirații și tot ce ne face mai negri
și mai urâți
și în loc ca vorbele mele să aducă prăpădul
în lumea șoaptelor naive și dulci
am ales să mărturisesc prin scris
da, prin femeia pe care o iubesc am
redescoperit scrisul
atunci când credeam că nu se poate scrie
decât din suferință și neîmplinire
iată dovada că m-am înșelat
iată poemul admirației mele pentru femeia
pe care o iubesc
iată poemul trezirii mele în câmpia
cu metaforele nemuritoare ale iubirii
ascultați: nu vă pierdeți vremea căutând
defecte
acolo unde defectele nu există
nu vă vindeți sufletul pentru o noapte de
amor
căci iadul nu este o casă de amanet
nu depuneți jurăminte false pentru a stoarce
ultimii bani
din buzunarele celor care sunt gata să facă
orice
pentru voi
trebuie să înțelegeți că pentru binele suprem
al acestei lumi

există un început la care puteți fi părtași
prin renunțarea la voi în favoarea celorlalți
este atât de simplu totul încât îmi vine
să vă îmbrățișez pe toți cu versurile mele
albe ca neaua proaspătă ce ține de cald
bobului de grâu

Afară din suflet

„am ales viciile pentru a fi fericit”

iubiri la bucata
cu aromă de cireșe
și dantelă catifelată

îmi fumez sângele
cu degete fără filtru
mă droghez cu dragostea mea
bolnavă de cancer
plămâni
spitalul iubirilor
înebunite
după gratii de oase

inima
batrâna toxicomană
cerșind o țigară

lăsați ferestrele deschise
vreau să zbor
către paradisul celor
care cultivă iluzii

să trag un fum
să mă dau afară
din suflet

Coloana infinită

acceptă-mi mîngîierea, renunță la-ntrebar-
ea
ce te frămîntă-ntruna: noi ne vom potrivi?
acordă-mi doar o șansă și vei simți schim-
barea:
o nouă aventură în fiecare zi.

nu vreau să-ți fie teamă, nu vreau să mai
fii tristă,
mai este loc de-un zîmbet, durerea a tre-
cut,
privește înainte, speranță mai există,
pot spune că idila abia a început.

promit, ne vom atinge și vom clădi iubi-
rea,
coloană infinită cu palmele pe cer,
și vom culege stele, să le simțim zvîcnirea
cînd inimile noastre nu vor avea reper.

Lăsați-mă să-mi termin poezia

sunt convins că pot ajunge dincolo
în lumea aceea pe care o ating doar cu vâr-
ful degetelor
și creionul meu magic
poezie, deschide-te și lasă-mă să intru
în tarâmul tău de vis
sufletul meu este cheia cuvintelor
suferința mea este calea
lăsați-mă să-mi termin poezia
să-mi aștern destinul așa cum doresc
să rămână mărturie
pentru cei care mă citesc
pentru cei care vor să-mi fie prieteni
sau pentru cei care au uitat să iubească
un prilej să mă urască pe veci
lăsați-mă să-mi termin poezia
ea este casa în care mă voi odihni
mormântul la care-mi vor plînge copiii
rugăciunea către bunul Dumnezeu
ea îmi este fericirea
și exilul.